

PARAULA I VIDA

Siguem devots del Sagrat Cor de Jesús

Hem celebrat divendres la festa del Sagrat Cor de Jesús, l'amor misericordiós del Senyor per tota la humanitat. És una «devoció» molt arrelada a les nostres parròquies i en les nostres vides, que s'estén a tot el mes de juny, mes del Sagrat Cor, i a tota l'espiritualitat al llarg de l'any, ja que és una devoció major, essencial per a viure la fe cristiana. Significa l'amor misericordiós i sacrificat de Jesús per tota la humanitat, que vol ser acollit i donar fruit en nosaltres.

Hem d'estimar aquesta devoció de l'Església pel Sagrat Cor de Jesús. Jo hi vaig aprofundir més quan vaig ser Rector de la Parròquia del Sagrat Cor al Poblenou de Barcelona (1981-1987), i en ser Bisbe el 1993, la vaig posar en el meu escut episcopal, amb una creu que té una llaga vermella, per a indicar el Cor obert de Crist i la meva confiança en aquest amor misericordiós i traspasat de Jesús, que vull que marqui l'estil pastoral del meu ministeri.

Siguem devots del Sagrat Cor de Jesús perquè es prolongui en nosaltres la vida nova de la Pasqua, i ens ajudi a consagrar-nos del tot a l'amor de Crist, alliberant-nos d'imatges falses o deformades de Déu. El Sagrat Cor de Jesús remarca la gran humanitat del nostre Senyor, la seva misericòrdia i preferència pels petits i senzills, pels cansats i afeixugats, pels pecadors, perquè Ell «és benèvol i humil de cor» (Mt 11,29) i dona la seva vida en rescat de tots.

Essent rector al Poblenou, el 1985, vaig redactar aquesta oració que pot ajudar-nos a ser devots del Cor de Crist sempre i especialment durant el mes de juny, tradicionalment dedicat a estimar-lo i donar-li culte. Aquesta és la meva **Oració al Sagrat Cor de Jesús:**

«Senyor Jesucrist, Redemptor del món, Amic dels senzills i dels pecadors, que us heu deixat traspassar el vostre Cor Sagrat a la Creu, per salvar-nos del pecat i donar-nos l'abundància de la vida divina. Mireu compassiu la nostra feblesa, i tingueu-ne pietat. Allibereu-nos del pecat i del mal, i conduïu-nos a l'autèntica pau que es troba per la conversió i l'acolliment de la vostra Paraula. Vós que ens inviteu a seguir-vos i a estimar-vos com a deixebles, perquè així trobarem el repòs i la felicitat que tant desitgem, no ens deixeu mai de la vostra mà poderosa, i sosteniu-nos bondadós en tots els nostres camins. Avui us consagram humilment les nostres vides i les nostres llars, perquè volem viure sempre amb la confiança posada només en Vós, que sou l'Amor infinit, i perquè us volem servir de tot cor a Vós i als nostres germans, per amor a Vós. Feu, Senyor, que tots puguem trobar en Vós l'Amic veritable i el Mestre bondadós i humil; i que en el vostre Cor Sagrat hi aprenguem l'amor generós i sacrificat envers tothom. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Presentació del *Llibre de la Seu* a la Balmesiana

Dilluns dia 15 de maig, a la seu de l'Editorial Balmes, de Barcelona, va tenir lloc la presentació del *Llibre de la Seu* del celebrant, on hi ha les oracions presidencials, les pregàries dels fidels, les benediccions i una breu referència al santoral de cada dia, per a les celebracions de l'Eucaristia. Aquest llibre extret del Missal Romà en la seva tercera edició, sense ser un llibre oficial litúrgic, és molt útil per a la presidència de les celebracions. El *Llibre de la Seu* fou presentat per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL); pel Director de l'Editorial Balmes, Dr. Ramon Corts, Vicerektor de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i Director de les publicacions de l'Editorial Balmes; així com pel Sr. Lluís Galobart, de la Impremta Galobart de Santa Eulàlia de Ronçana, que ha tingut cura de l'edició tant del Missal (3a edició) com ara del *Llibre de la Seu* del celebrant.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les persones que estimem les volem tenir a prop. Quan s'allunya aquell que estimem en percebem el buit.

Aquests sentiments profunds que tan sovint experimentem ens fan notar la qualitat de l'amor. Així descobrim que som éssers per a estimar. No és perquè sí que Jesús ens va traspasar el seu manament més important, el de l'amor: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat.»

Quan t'adones que tu estàs estimant però l'altre no és conscient que

No deixar-se estimar

te l'estimes es produeix un desacord. Així neix el sentiment més profund de desencís. Esperava que l'altre respongués al meu amor. S'obre així la gran ferida del desamor.

Avui m'agradaria aplicar aquest sentiment a Déu, el nostre Pare bo. I m'és molt fàcil imaginar quin patiment deu tenir el bon Déu quan els seus fills i filles no li corresponen el devessall d'amor que ell vessa sobre

nosaltres. No costa massa fer-se càrrec del disgust permanent que té aquest Déu Amor quan els seus fills no es deixen estimar.

Tinc molt gravat el gest d'un net rebutjant la cara d'una àvia que se li apropava a fer-li un petó. No puc oblidar el despit d'una filla que va deixar les claus de casa a sobre la taula del menjador i marxà de casa sense voler que la vagin a trobar. Allunyant-se

d'amagat sense voler ser estimada. Em continua ferint saber tot el que uns pares han fet perquè la seva filla reïxi amb els estudis i tingui uns valors justos i ètics i la resposta obtinguda per la filla oblidant la seva família, sense voler ni tan sols veure'ls.

No ha de ser l'alegria més gran del Pare Déu poder tornar a aplegar els fills i filles dispersos? I com difícil serà poder recuperar els fills que no es deixen estimar. I els que no volen tornar a casa.

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRA Y VIDA

Seamos devotos del Sagrado Corazón de Jesús

Hemos celebrado el viernes la fiesta del Sagrado Corazón de Jesús, el amor misericordioso del Señor por toda la humanidad. Es una «devoción» muy arraigada en nuestras parroquias y en nuestras vidas, que se extiende a todo el mes de junio, mes del Sagrado Corazón, y a toda la espiritualidad a lo largo del año, puesto que es una devoción mayor, esencial para vivir la fe cristiana. Significa el amor misericordioso y sacrificado de Jesús por toda la humanidad, que quiere ser acogido y dar fruto en nosotros.

Debemos amar esta devoción de la Iglesia por el Sagrado Corazón de Jesús. Yo profundicé más cuando fui Rector de la Parroquia del Sagrado Corazón en Poblenou de Barcelona (1981-1987), y al ser Obispo en 1993, la puse en mi escudo episcopal, con una cruz que tiene una llaga roja, para indicar el Corazón abierto de Cristo y mi confianza en ese amor misericordioso y traspasado de Jesús, que quiero que marque el estilo pastoral de mi ministerio.

Seamos devotos del Sagrado Corazón de Jesús para que se prolongue en nosotros la vida nueva de la Pascua, y nos ayude a consagrarnos del todo al amor de Cristo, liberándonos de imágenes falsas o deformadas de Dios. El Sagrado Corazón de Jesús remarca la gran humanidad de nuestro Señor, su misericordia y preferencia por los pequeños y sencillos, por los cansados y agobiados, por los pecadores, porque Él «es benévolo y humilde de corazón» (Mt 11,29) y da su vida en rescate de todos.

Siendo párroco en Poblenou, en 1985, redacté esta oración que puede ayudarnos a ser devotos del Corazón de Cristo siempre y especialmente durante el mes de junio, tradicionalmente dedicado a amarle y darle culto. Ésta es mi **Oración al Sagrado Corazón de Jesús**:

«Señor Jesucristo, Redentor del mundo, Amigo de los sencillos y de los pecadores, que te has dejado traspasar tu Corazón Sagrado en la Cruz, para salvarnos del pecado y darnos la abundancia de la vida divina.

Mira compasivo nuestra debilidad, y ten piedad. Libranos del pecado y del mal, y condúcenos a la auténtica paz que se encuentra por la conversión y la acogida de tu Palabra.

Tú que nos invitas a seguirte y a amarte como discípulos, porque así encontraremos el reposo y la felicidad que tanto deseamos, no nos dejes nunca de tu poderosa mano, y apóyanos con bondad en todos nuestros caminos.

Hoy te consagramos humildemente nuestras vidas y hogares, pues queremos vivir siempre con la confianza puesta sólo en ti, que eres el Amor infinito, y porque queremos servirte de todo corazón a ti y a nuestros hermanos, por amor a ti.

Haz, Señor, que todos podamos encontrar en ti al verdadero Amigo y al Maestro bondadoso y humilde, y que en tu Corazón Sagrado aprendamos el amor generoso y sacrificado hacia todos.

Amén.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Restauració del retaule gòtic en pedra de Cubells

El Museu Diocesà d'Urgell va presentar el retaule de Sant Bartomeu de Cubells després de la seva restauració, en un acte que fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, juntament amb el Director del Museu, Mn. Josep M. Mauri, i la Directora del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, la Sra. Mireia Mestre. Hi foren presents la Delegada diocesana de Patrimoni d'Urgell, Sra. Clara Arbúés; l'Il·lm. Sr. Alcalde de Cubells, Sr. Jaume Cunyat; i diversos regidors de l'Ajuntament i representants del Centre de Restauració del Ministeri de Cultura d'Andorra.

Hi van prendre la paraula el Cap de l'Àrea de pintura mural, escultura en pedra i jaciments arqueològics del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) i responsable de la intervenció, Pere Rovira, la Dra. Francesca Español i el Sr. Aleix Barberà, Professor d'Història de l'Art de la Universitat de Lleida.

Pere Rovira va explicar els trets més importants del procés de restauració que s'havia dut a terme i, més tard, amb la intervenció de la Dra. Francesca Español, especialista en art medieval català, es va

posar el focus en explicar la iconografia del retaule i el context artístic en el que es produí. El retaule en pedra i policromat de Sant Bartomeu, procedent de l'església parroquial de Cubells, és una obra extraordinària atribuïda al Mestre d'Albesa, de l'Escola de Lleida, que ha estat datat per la Dra. Francesca Español cap al 1390. Les quatre escenes narratives de l'obra representen el martiri de Sant Bartomeu; és presidit per la seva imatge i està culminat per un dossier característic de la decoració gòtica.

Aquesta era una intervenció patrimonialment molt necessària, atès que des del 2017 el retaule estava desmuntat i emmagatzemat, arran de les obres de museïtzació de la Capella de la Pietat del Museu, indret on s'exposava l'obra de Cubells des dels anys vuitanta.

La conservació-restauració del retaule s'ha desenvolupat als tallers del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya i ha comptat amb la supervisió dels seus tècnics. L'actuació ha estat promoguda pel Museu Diocesà d'Urgell i ha comptat amb un ajut del Departament de Cultura per a la conservació-restauració de béns mobles que formen part del patrimoni cultura català.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Avui volem recordar totes les persones amb discapacitat, especialment les qui sofreixen perquè viuen en

situació de guerra o es troben amb una discapacitat a causa dels combats» (3 de desembre).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu ens introdueix en les situacions de tots els dies, en l'escolta del sofriment —el crit dels pobres, la violència, les injustícies que fereixen la societat i el planeta—, per a que no siguem cristians indiferents sinó laboriosos, creatius, profètics» (5 de desembre).

@Pontifex_es: «Posem la nostra confiança en el Senyor de l'univers, que ens estima immensament i sap que podem construir amb Ell una cosa meravellosa, eterna. Les vides dels sants ens ho mostren de la forma més bella» (7 de desembre).

@Pontifex_es: «La Mare de Déu és la "via" que Déu mateix s'ha preparat per a venir al món. Preguem junts encomanant a la seva intercessió l'esperança de salvació i de pau de tots els homes i dones del nostre temps» (8 de desembre).

Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra, celebra els 800 anys de la Mare de Déu de Canòlich

En el mes de maig es van dur a terme les celebracions del 800 centenari de l'aparició de la Mare de Déu de Canòlich, amb diverses activitats. Entre les iniciatives organitzades per a commemorar l'efemèride, hi ha l'exposició «Clixé de Canòlich», l'edició del llibre *Petita història de Canòlich*, amb il·lustracions de Pilarín Bayés i textos de Jordi Pasques, el repartiment d'unes 1.000 banderoles commemoratives perquè els veïns engalanessin les façanes i balcons, la confecció d'una litografia de l'artista Sergi Mas i de l'*Auca de Canòlich* reeditada en color o la benedicció d'una representació de la Mare de Déu de Canòlich, realitzada per l'artista portuguesa Margarida Cepeda o la recepció d'una talla de la Mare de Déu dels anys 40 del segle XX, que ha estat donada per la seva adoració a l'església parroquial per la família Marfany de Sant Julià, que l'ha custodiat en els darrers anys.

Al mes de maig se celebra, tradicionalment i al Santuari de la Mare de Déu de Canòlich, un aplec a l'aire lliure, amb gran quantitat de fidels i d'autoritats de la Parròquia de Sant Julià i d'arreu del Principat d'Andorra, que es congreguen, amb devoció, entorn a la Mare de Déu. Aquesta trobada, centenària, s'ha enllaçat enguany amb tot un seguit d'activitats que volen ressaltar una fita memorable: es compleixen 800 anys de l'aparició de la talla, en l'indret en el que finalment es va bastir al segle XIII el Santuari de Canòlich.

Diu la llegenda que el 14 de juliol de 1223 un pastor va trobar la talla en un indret a prop d'on pasturava el bestiar, on van decidir fer-hi un santuari. 800 anys més tard, un gran nombre de feligresos i devots de la Mare de Déu de Canòlich van pelegrinar a peu fins al Santuari —situat a 1.635 m. d'altitud— per mostrar la seva devoció i estimació a la Mare de Déu. Famílies senceres, amb infants, adolescents i joves, pujaren a venerar la sagrada imatge i a demanar la seva protecció. L'aplec va estar marcat per la celebració de diverses misses.

La celebració eucarística a les dotze del migdia, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada per Mn. Pepe Chisvert, i pels altres sacerdots d'Andorra. Hi van assistir una gran quantitat de fidels,

omplint la carpa i esplanada del santuari, encapçalats per les autoritats, el Cap de Govern d'Andorra, Xavier Espot; el Síndic general, Carles Enseñat; alguns ministres, juntament amb els cònsols de la Parròquia de Sant Julià, Josep Majoral i Mònica Codina, consellers generals i molts pelegrins i devots.

Amb motiu del vuitè centenari de la trobada de la sagrada imatge de la Verge, el Papa Francesc, va concedir la gràcia de la indulgència plenària a tots els fidels que visitessin el Santuari de Canòlich entre el 20 i el 27 de maig i tinguessin la disposició interior d'un desferrament total del pecat, fins i tot venial i, a més, complissin les condicions que l'Església demana: confessió, combregar i resar per les intencions del Sant Pare. També l'Arquebisbe impartí a l'Eucaristia la benedicció apostòlica amb indulgència plenària.

Enguany, les activitats han estat variades des de l'1 de maig, a l'entorn d'aquesta commemoració, amb el lema «Verge de Canòlich, 800 anys agermanant».

L'estrena del curtmetratge *Tirites* l'1 de juny als cinemes Illa Carlemany (Principat d'Andorra), que explora la relació entre tres generacions sota l'ombra de la llegenda de la trobada de la talla de la Mare de Déu de Canòlich, hi posarà el punt final.

El dia 31 de maig, festa de la Visitació de la Beaurada Verge Maria, i conclusió del mes de maig, Mes de Maria, la Mare de Déu de Canòlich va estar present en l'Audiència general del Sant Pare a la Plaça de Sant Pere del Vaticà. Una delegació de més de 60 persones de la Parròquia de Sant Julià de Lòria, encapçalats per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, el Rector de Sant Julià, Mn. Pepe Chisvert, pels cònsols major i menor de la parròquia,

i l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu, va dur una talla per a què fos beneïda pel Papa Francesc. Es va fer lliurament simbòlic de la talla i, en acabar la celebració de l'audiència, a la Basílica de Sant Pere, Mons. Joan-Enric va presidir dins la basílica, amb el grup de pelegrins, la pregària mariana que el Papa ha proposat per a tota l'Església en preparació a la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode del proper mes d'octubre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 3a set.) [2C 6,1-10 / SI 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, vg. i mr.

20. ■ Dimarts [2C 8,1-9 / SI 145 / Mt 5,43-48]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. ger-

mana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimecres [2C 9,6-11 / SI 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Lleida: Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.

22. ■ Dijous [2C 11,1-11 / SI 110 / Mt 6,7-15]. Sant Paulí de Nola (Bor-

deus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. ■ Divendres [2C 11,18.21b-30 / SI 33 / Mt 6,19-23]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. sale-sià.

24. □ Dissabte [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: 4a set.) [Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat.

Diumenge XI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Prediqueu anunciant que el Regne de Déu és a prop»

El Senyor sap que hi ha moltes persones que desitgen sentir una paraula d'esperança: *Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada...*; per això va escollir els seus apòstols tal com llegim a l'evangeli d'avui. Quina és la seva missió? *Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop.* Aquesta és la Bona Notícia que han de donar a tothom, que omple d'esperança el cor dels homes: donar a conèixer que Déu és amor i estima tots els homes i dones com a Pare i vol un món de germans per tots nosaltres. I per això diu també als apòstols: *Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis.* És a dir, lluiteu contra tota mena de mal, contra tot allò que és contrari a la felicitat dels homes, contra tot allò que els fa patir. Cal predicar la bona notícia, però cal fer-la també realitat amb la seva actuació. I encara hi ha un altre element important: *No heu pagat res per rebre aquest poder, doneu-lo també sense pagar:* és un signe que el diner no importa, que no és el que cal buscar; que viure en austeritat és també crear un món nou. Quan tots els cristians visquem així podrem dir que es fa realitat el que Déu va dir a Moisès: *Si observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal; vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada.* Quan els cristians fem realitat el món nou que Déu vol, llavors podrem dir que som veritablement el poble de Déu; que s'ha realitzat el desig de Déu manifestat a Moisès. No ens ha de ser difícil de fer-ho si recordem el que ens diu sant Pau a la segona lectura: *Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem pecadors.* No ens ha de ser gens difícil predicar un Déu que és amor, que ha donat la vida per nosaltres; que l'únic que ens demana és que sapiguem estimar com Ell. Només amb un amor així, farem realment un món nou, un món de germans amb un únic Pare: el Déu que estima tothom fins i tot els pecadors.

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 19,2-6a)

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meva. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada.»

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és, de bo, el Senyor! / perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,6-11)

Germans, quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriarnos en Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 9,36-10,8)

En aquells temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors.» Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són: primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el zelota, i Judes, l'Iscaiot, que el va traïr. Jesús envià aquests dotze, tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-lo també sense pagar.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 19,2-6a)

En aquellos días, llegaron los hijos de Israel al desierto del Sinaí y acamparon allí, frente a la montaña. Moisés subió hacia Dios.

El Señor lo llamó desde la montaña, diciendo: «Así dirás a la casa de Jacob, y esto anunciarás a los hijos de Israel: "Vosotros habéis visto lo que he hecho con los egipcios, y cómo os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí. Ahora, pues, si de veras me obedecéis y guardáis mi alianza, vosotros seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, porque mía es toda la tierra. Seréis para mí un reino de sacerdotes y una nación santa"».

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,6-11)

Hermanos: Cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros. ¡Con cuánta más razón, pues, justificados ahora por su sangre, seremos por él salvos del castigo! Si, cuando éramos enemigos, fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo, ¡con cuánta más razón, estando ya reconciliados, seremos salvos por su vida! Y no solo eso, sino que también nos gloriamos en Dios, por nuestro Señor Jesucristo, por quien hemos obtenido ahora la reconciliación.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 9,36-10,8)

En aquel tiempo, al ver Jesús a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, «como ovejas que no tienen pastor». Entonces dice a sus discípulos: «La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogado, pues, al Señor de la mies que mande trabajadores a su mies». Llamó a sus doce discípulos, les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos y curar toda enfermedad y dolencia. Éstos son los nombres de los doce apóstoles: el primero, Simón, llamado Pedro, y Andrés, su hermano; Santiago, el Zebedeo, y Juan, su hermano; Felipe y Bartolomé, Tomás y Mateo el publicano; Santiago el Alfeo, y Tadeo; Simón el de Caná, y Judas Iscaiot, el que lo entregó. A estos doce los envió Jesús con estas instrucciones: «No vayáis a tierra de paganos ni entréis en las ciudades de Samaría, sino id a las ovejas descarriadas de Israel. Id y proclamad que ha llegado el reino de los cielos. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, arrojad demonios. Gratis habéis recibido, dad gratis».